**Stadskerk Nijmegen (OCP), 10 mei 2026, zesde zondag van Pasen;**
**voorganger: ds. Paul Oosterhoff (PKN)**

**[Eerste lezing: Jesaja 41, 17-20]** (Nieuwe Bijbelvertaling)
17 Armen en behoeftigen zoeken water – niets!
Hun tong verdroogt van de dorst.
Ik, de HEER, zal hun antwoord geven,
Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten.
18 Ik laat op kale heuvels rivieren ontspringen
en bronnen in de valleien.
De woestijn maak Ik tot een waterplas,
dor gebied tot een bronrijke streek.
19 Ik plant in de woestijn
ceder en acacia, mirte en olijfwilg,
en Ik laat in de wildernis
den, sneeuwbal en cipres opschieten.
20 Dan zullen zij zien en beseffen,
begrijpen en erkennen
dat de hand van de HEER dit heeft verricht,
dat de Heilige van Israël dit alles schiep.

**[Epistel: 1 Petrus 3, 8-18]** (Nieuwe Bijbelvertaling)
8 Tot slot, wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. 9 Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. 10 Immers:
‘Wie het leven liefheeft en goede jaren wil genieten,
laat hij zijn tong behoeden voor het kwaad
en zijn lippen voor woorden van bedrog,
11 laat hij het kwaad mijden en doen wat goed is,
laat hij naar vrede streven en die najagen.
12 Want het oog van de Heer rust op de rechtvaardigen
en zijn oor luistert naar hun hulpgeroep,
maar Hij keert zich tegen wie kwaad doen.’
13 Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? 14 Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; 15 erken Christus als Heer en eer Hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. 16 Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend uitlaten over uw goede levenswandel in eenheid met Christus, zich over hun laster schamen. 17 Het is beter te lijden – indien God dat wil – omdat men goeddoet dan omdat

men kwaad doet.
18 Ook Christus immers heeft, terwijl Hij zelf rechtvaardig was, geleden voor de zonden van onrechtvaardigen, voor eens en altijd, om u zo bij God te brengen. Naar het lichaam werd Hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt.

**[Evangelie: Johannes 16, 16-24]** (Nieuwe Bijbelvertaling)
(Jezus sprak:] 16 'Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug.'
17 Daarop zeiden een paar leerlingen tegen elkaar: 'Wat betekent wat Hij nu zegt: "Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug"? En: "Ik ga naar de Vader"? 18 Wat betekent "nog een korte tijd"? Wat bedoelt Hij toch?' 19 Jezus begreep dat ze Hem iets wilden vragen. Hij zei: 'Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde met "Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug"? 20 Werkelijk, Ik verzeker jullie, je zult huilen en weeklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. 21 Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. 22 Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien, en dan zul je blij zijn, en niemand zal jullie je vreugde afnemen. 23 Dan hoeven jullie Mij niets meer te vragen. Werkelijk, Ik verzeker jullie, wat je de Vader ook vraagt in mijn naam – Hij zal het je geven. 24 Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd, maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volkomen zijn.

**[overweging:]**
Het is vandaag de zondag die de naam Rogare draagt. Vraagt, bidt, betekent dat. Een naam die ons aanspoort om onze noden, wensen en vragen aan God voor te leggen. En dat doen we, niet alleen deze zondag, maar elke week weer en als je in nood bent, misschien wel elke dag. En er zijn plekken op deze wereld waar Palestijnse christenen, Oekraïense orthodoxen en Soedanese moslims misschien wel elk uur bidden om vrede en om voedsel voor hun kinderen.

Maar wat nu als er geen antwoord lijkt te komen? Als je land wordt afgepakt, de vrede ver te zoeken lijkt en je kinderen sterven van de honger. Wat nu als God lijkt te zwijgen?

Voor deze zondag zegt in de evangelie lezing, Jezus ons dat "wat je ook vragen zal in zijn naam, de vader het je zal geven"

Nogal een stellige uitspraak en ik durf het niet zomaar te lezen bij een ziek bed of bij elk mens in nood.

De vader zal het je geven. Misschien zit daar wel een sleutel om het te kunnen verstaan. God wordt in de bijbel vaak als vader voorgesteld en voor wie een goede vader heeft gehad, zoals

ik mezelf kan gelukkig prijzen en velen met mij, voor hen is dat beeld van God als vader wel herkenbaar.

Maar voor wie een andere vader heeft getroffen, een afwezige of misschien een té aanwezige of een onderdrukkende of zelfs een mishandelende vader, voor hen is dat vaderbeeld een blokkade om goed over God te kunnen denken.

Het is vandaag moederdag, misschien een door de commercie gekaapte feestdag, maar toch ook een dag om stil te staan bij de liefde die ons in onze moeder geschonken is. Natuurlijk geldt dat niet voor iedereen, er zijn jammergenoeg ook minder goede moeders, maar in alle gevallen heb je toch tenminste het leven aan haar te danken en vaak toch ook, door al het menselijk falen heen, een overvloed aan stromende liefde.

En zo zijn er vanmorgen veel moeders verrast met liefde volle knutselwerkjes van hun kinderen en worden vanmiddag weer vele moeders bezocht met een extra knuffel en een bosje bloemen, het is de hopen dat het niet de enige zondag in het jaar zal zijn.

Het zou misschien meer voor de hand liggen, als het ouderbeeld van God, meer dat van de moeder zou zijn geweest, maar dat was in de overheersende gedachtewereld van toen de bijbel werd geschreven, natuurlijk niet mogelijk.

Des te opvallender is dat het wel in de bijbel voorkomt dat God als een moeder wordt beschreven. God die in barensnood is om ons mensen. God die als een moeder in liefde en trouw zich over ons ontfermt. God die haar zuigelingen niet kan vergeten. Het zijn allemaal citaten uit Jesaja of uit de psalmen. God die niet loslaat wat ze in ons mensen begonnen is.

Die liefdevolle ontfermende kant van God past eigenlijk wat beter bij het beeld van de moeder of is dat dan ook weer een stereotypering van mijn kant.

Dat zinnetje uit onze evangelie tekst “wat je ook vraagt, de moeder zal het je geven” komt zo wel wat meer tot leven. De moeder is niets te veel om haar kind te geven, als het in haar vermogen ligt. En als het om God gaat, dan is er niets dat niet in haar vermogen ligt en zal ze haar kinderen alles geven wat ze in Jezus naam aan haar vragen. Niet zomaar vragen, maar in Jezus naam vragen. Dus vragen die zijn gefilterd door het licht van Jezus. Zijn manier van doen, van zijn, zijn kijk op het leven en het samenleven, als criterium voor wat je vraagt.

Wat dat inhoud daar zijn de evangeliën vol van. Zondag aan zondag lezen we daaruit. Dag in dag uit proberen we daaruit te leven.

In het gedeelte van de Petrus brief, dat we vanmorgen gelezen hebben - we hebben als het ware al een preek gehad van Petrus - wordt het nog eens uit de doeken gedaan, wat dat betekent voor hoe we met elkaar als mensen om moeten gaan:

Dat we eensgezind moeten zijn, barmhartig, vergevingsgezind, bereid om ook eens de minste te willen zijn, om een conflict op te lossen. Geen kwaad met kwaad vergelden, maar uit zijn

op zegen niet om die alleen maar te ontvangen, maar om die te delen, door te geven zoals je zelf zegen hebt ontvangen.

Als een moeder voor haar kinderen zou je zeggen.

En dan blijkt dat een levenshouding te zijn, die je niet alleen in vreugdevolle tijden op de been houdt, maar juist ook in tijden die moeilijk zijn, verwarrend, tijden als de onze.

Petrus zegt: als iemand je vraagt waarop de hoop gebaseerd is waarom je zo liefdevol leeft, ook als je wordt bedreigd door het leven, geef dan een zachtmoedig en respectvol antwoord, dat dat ons antwoord is op de liefde die wij van onze moederlijke God in Jezus hebben ontvangen.

En ook al word je gehoond en weggelachen, weet dan dat met zo'n houding misschien wel het lichaam kan worden aangetast, maar dat je geest er mee tot leven wordt gewerkt.

Is zo'n levenshouding nu een garantie dat God al onze wensen vervuld. Nee, we weten uit ons eigen leven dat dat vaak niet zomaar het geval is en we weten dat vele mensen in nood vaak te vergeefs om Gods hulp, maar ook om de hulp van onze medemens bidden.

Maar toch, als we zo'n levenshouding koesteren, dan zegt ons de bijbel, dat God haar moederlijk luisterende oor, tot ons richt en met onze noden bekend is.

En misschien, wie weet, inspireert ze, die luisterende God, ons wel om óns luisterend oor te richten op, al is het maar één, medemens die in  haar nood zich tot God keert en via ons, van haar antwoord krijgt.

***Paul Oosterhoff,*** ***paul@oosterhoff.nl***